

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

In Amos, Abdiam, Et Ionam Prophetas, Commentarij Francisci Lamberti Auenionensis

Lambert, François

Argentorati, 1525

VD16 B 3868

Francisci Lamberti Auenionensis in librum Ionæ Prologus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35983

FRANCISCI

LAMBERTI AVENIONENSIS,
in librum Iona^e Prophetæ Prologus.

IONAM SAN-
ctum, dum quis
fuerit, intente cō-
spicimus, Dei im-
mensam digna-
tionem in eo ue-
hementer admi-
ramur. Nimirū
quantum licet ex
illius uidere hi-
storia, uir fuit

plenus effrenatis iracundiæ, zelus, timoris, gaudijq; moti-
bus, parum charitatis in proximos habens, & de Deo
Opt. Max. minus quàm oportuit in bonitate sentiens. No-
luit parere Deo iubenti, sed putauit se posse fugere à facie
eius, qui ubiq; est. Grauatim omnino ferebat Dei iustio-
nem, eo quod timeret, se pro pseudopropheta haberi, si

Niniu-

FRANC. LAMB. IN IONAM

Niniuite respicientes misericordiam consequeretur. **N**inivitis misericordiam consecutis tam irascebatur, et adfligebatur, ut mortem cuperet. **G**audio magno gauisus est, ob hederam, et mox ubi exaruit, irascebatur usque ad mortem. **D**eo carpeni quod male irasceretur, contradixit, adserens quod non male sed bene irasceretur usque ad mortem. In hoc autem minus de **D**eo bene sensit, quod dum eum summe bonum, sanctum, iustum, potentem, sapientemque esse sciret, non cogitavit eum omnia bene versurum, si illius iustioni simpliciter adqueuisset. **M**ultum profecto aberravit: **S**urgent forsitan in me nonnulli, dicentes, quod perperam de illo scripserim. **Q**uibus respon. quod si aliam ostendant historiam, aliter et scribam: **D**enique, quis sanctorum, non fuit peccator? **N**on reprobo sanctum a **D**eo electum, et vere dilectum, sed libenter predico, quam sit **D**eus mirabilis in sanctis suis, et quod ex eorum iniustitia, potius quam ex iustitia, dei summa bonitas, sapientia, iustitia, amplius commendantur. **R**oma. 3. **V**erum nolo ad fingere novas electorum iniustitias, ut plus magnificem iustitiam **D**omini, sed tamen vera esse non dubito, quae de eis in arcanis literis habentur. **E**t vere admirabilis est **D**eus in **P**ropheta isto, et nobis misellis magnam praestat in **D**ominum fiduciam, quod **D**avidem, **I**onam, **P**etrum, **P**aulum, **M**attheum, et similes, quos aberrasse palam est, in servos suos eligere non exhorruit.

Is prophetauit **N**eroboam filio **I**oas, **R**egi **I**srael quod esset

esset restitutus terminos Israël, ab introitu Hemath usq; ad mare solitudinis. 4. Reg. 14. Vbi etiam aperte dicitur, quod fuerit de Geth, quæ est in Opher.

Indubie quoq; Israëlitis multa locutus est, in nomine domini, ad id missus ab eo, commonefaciens illos ad resipiscentiam, & fidei sinceritatem, ipsisq; non conuersis, futura Dei flagella prænuncians, sicut in lege scriptum est. Nimirum Prophetæ, legis diuinæ interpretes erant.

Quia autem ipsi Israëlitiæ semper erant corde incircumciso, & ceruice durissima, missus fuit Ionas ad gentes, nempe, ad ciuitatem magnam Niniue, ut eorū facilis conuersio, obstinatis ex Israël, in grauius uerteretur, iudicium. Proinde Christus illis dixit. Matth. 12. & Lu. 11. Viri Niniuitæ surgent in iudicio, cum generatione ista, & condemnabunt eam, quia poenitentiam egerunt in prædicatione Ionæ. Verbum namq; Dei semper causa est, iudicij horrendioris, his apud quos est frequens, & nõ quæ ratione oportet suscipitur. Ob id Dominus comminabatur, Corozaim, Bethsaidæ, et Capernaû. Matth. 11. et Lu. 10. Et Hierosolimam increpat, prænuncians eius excidium, eo quod occideret Prophetas, & eos quos ad eam Deus mittebat, lapidibus obrueret. Matth. 23. & Lu. 13. ac tempus reuelatæ ueritatis, suæq; uisitacionis non agnosceret. Lu. 19. Impossibile namq; est, ut nõ perferant grauiissima, & non incidant in horrendam excelsi manum, qui ueritatem eius contemnunt.

Eiusdem

EIVSDEM ARGVMENTVM

in eundem Prophetam.

Ionas missus à Deo, ad prædicandum Niniuitis, non ad
quieuit præcipienti, sed fugit, & ueniens in mare, con-
scendit nauim, ut ueniret in Tarsum Cilicie, à facie
Domini. Mox in mare ad Dei imperium fuit orta tempe-
stas grauissima, & sorte missa, Ionas fuit deprehensus,
quod propter eum fuisset exorta. Quod ille confestim fuit
confessus, & iussit, quod in mare ab eis mitteretur. Illis
autem territis, & differentibus magis inflabatur hora-
tim mare, nec cessauit à nauì, donec in mare fuit missus.
Expositus uero fluctibus, uoratur à Ceto, et in eius uentre
saluus mansit tribus diebus, ac noctibus. Demum piscis il-
lum euomuit, & Deus misit eum denuo ad Niniuitas, &
tum paruit iubenti: Porrò Niniuite statim respuerunt,
& conuersi sunt ad Dominum, qui illos exaudiuit. Hoc no-
scens Ionas indoluit uehemèter, unde etiam Deus sumpta
occasione ab arefactione hederæ, pro qua & ipse Ionas
irascabatur: ostendit quod male omnino irasceretur, &
doleret. Nimirum pro re unde uehementer affligebatur,
illum maxime lætari, et exultare, oportuit. Is sanctus non
in omnibus, sed in plurimis typum gessit Christi, ut in no-
mine, officio, aut ministerio, et in eo quod fuit deglutitus
à ceto, et die tertio, ab eo exiuit, ac quod pro ueritatis pro-
pheta haberi uolebat, quantumlibet id absq; spiritus fre-
no cõcupierit, ac in eo quod summe zelabat pro populo I-
sraël, q̄ typū gerebat electorū. Verū sub finē libri opellū
subiūgemus, in quo hæc aptius Deo propitio cõscribemus.

Incipit